

ДЖЕРЕЛА ІЛЮСТРАТИВНОГО МАТЕРІАЛУ:

20. Consent Form for Endodontic Treatment. URL: <https://www.padental.org/Images/OnlineDocs/Resources/Programs/Practice%20Management/ConsentFormEndodontic.pdf>.
21. Dental treatment consent form. URL: https://www.myclassicsmile.com/wp-content/uploads/2014/05/894_DENTAL_TREATMENT_CONSENT_FORM.pdf.
22. Dental treatment consent form. Sedation. URL: <https://www.padental.org/Images/OnlineDocs/Resources/Programs/Practice%20Management/ConsentFormSedation.pdf>.
23. Informed consent for dental procedure. URL: <https://www.cda.org/MemberLogin/tabid/138/Default.aspx?returnurl>.
24. Informed Consent for Dental Treatment. URL: https://www.dentalclinicmanual.com/.../informed_consent.
25. Informed Consent for amalgam (silver filling) replacement. URL: <https://dentistsbenefits.com/risk-management/informed-consent-form-samples/>.
26. Informed Consent for Composite Restoration. URL: <https://www.medpro.com/dental-informed-consent>.
27. Patient Consent to Begin Orthodontic Treatment. URL: <https://www.tdicinsurantsce.com/Portals/0/Region-D/pdfs/forms/Orthodontic-informed-consent.pdf>.

УДК 811. 111'42

**СЕМАНТИКО-ПРАГМАТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ
КОМУНІКАТИВНОЇ ПОВЕДІНКИ БРИТАНЦІВ**

**SEMANTIC AND PRAGMATIC PECULIARITIES
OF THE BRITISH COMMUNICATIVE BEHAVIOUR**

Матковська М.В.,

доцент кафедри англійської мови

*Кам'янець-Подільського національного університету
імені Івана Огієнка*

Стаття присвячена семантико-прагматичним особливостям соціального англомовного спілкування носіїв британської культури. Увагу зосереджено на категоріях маневрування й натяку, які лежать в основі базових ціннісних орієнтирів британців. Автор досліджує мовні засоби, що регулярно вживаються для реалізації вказаних стратегій на практиці, і характеризує принципи відбору структурних елементів, використаних Джоном Фаулзом у системі його літературної мови. Висвітлено домінуючі риси комунікативної поведінки британців, особливості комунікативних імперативів і соціальних вокативів, т. зв. «неписаних правил», яких необхідно дотримуватися у певних комунікативних ситуаціях. Постулюється ідея, що комунікативна взаємодія носіїв британської культури передбачає приховування власних почуттів і пов'язується з нерациональністю та суб'єктивністю практично у всіх життєвих ситуаціях.

Ключові слова: семантика, прагматика, лінгвокультурологія, комунікативна поведінка, стратегія, тактика.

Статья посвящена семантико-прагматическим особенностям социального англоязычного общения носителей британской культуры. Внимание сосредоточено на категориях маневрирования и намёка, которые лежат в основе базовых ценностных ориентиров британцев. Автор исследует языковые средства, которые регулярно употребляются для реализации указанных категорий на практике, и характеризует принципы отбора структурных элементов, использованных Джоном Фаулзом в системе его литературного языка. Освещено доминантные черты коммуникативного поведения британцев, особенности коммуникативных императивов и социальных вокативов, «неписанных правил», которых необходимо придерживаться в определенных коммуникативных ситуациях. Постулируется идея о том, что коммуникативное взаимодействие носителей британской культуры предполагает сокрытие собственных чувств и повязывается с нерациональностью и субъективностью практически во всех жизненных ситуациях.

Ключевые слова: семантика, прагматика, лингвокультурология, коммуникативное поведение, стратегия, тактика.

This paper is devoted to the semantic and pragmatic peculiarities of the social British-English-speaking communication culture representatives. Attention is focused on maneuver and hint categories, which constitute the background of the basic value of British guidelines. The author examines linguistic means that are constantly being used for realization of mentioned categories in practice and characterizes the principles of structural element selection, exercised by John Fowles in the system of his literary language. The result proved the dominant traits of communicative British behavior, peculiarities of communicative imperatives and social vocatives otherwise "unwritten rules", which are necessary to be followed in specified communicative situations. It is postulated the idea that the English-speaking communicative interaction of the British presupposes one's own emotions concealment, tied with inexpediency and subjectivity practically in all the vital situations.

Key words: semantics, pragmatics, linguistic culturology, communicative behavior, strategy, tactics.

Постановка проблеми. Спілкування людей завжди відбувається в межах певної культури з використанням конкретної етнічної мови, неповторних мовних картин світу, а також законів спілкування, вироблених у межах цієї мови і культури. Потрапляючи в інше культурно-мовне середовище, людина фактично опиняється в іншому світі цінностей і законів спілкування. Це необхідно враховувати всім, хто спілкується з носіями інших культур і мов.

У сучасному динамічному світі звичним явищем стали контакти носіїв різних культур і мов. Незнання або неадекватне відтворення норм мовленнєвої та немовленнєвої поведінки створює труднощі в спілкуванні представників різних лінгвокультурних спільнот і може спричинити різноманітні комунікативні девіації. Саме тому для ефективної комунікації важливо знати національноспецифічні особливості комунікативної поведінки носія іншомовної культури. Національно-культурні чинники мають істотний вплив як на елементи мовного коду, так і на, власне, процес спілкування. Вони впливають на структуру комунікативного акту та його складові частини [5, с. 88].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У сучасному англomовному комунікативному просторі дослідження вербального й невербального спілкування становлять особливий інтерес (праці В.І. Карасика, Ю.Н. Караулова, В.Г. Костомарова, О.С. Кубрякової, Дж. Остіна, Г.Г. Почепцова, П. Серіо, Ю.С. Степанова, Р. Brown, S. Levinson, A. Wierzbicka та ін.).

Сучасне суспільство характеризується постійним збільшенням, прискоренням, ущільненням і глобалізацією комунікацій. Зростання комунікацій відкриває нові можливості, які звільняють людей від колишніх обмежень, систем соціального контролю і примусу, створюють нові підстави для особистого розвитку. Найбільш характерними рисами міжкультурної комунікації є належність учасників комунікативного акту до різних культур і усвідомлення комунікантами культурних відмінностей один одного, оскільки, по суті, міжкультурна комунікація є міжперсональною комунікацією в спеціальному контексті [4, с. 121].

Глибинні зв'язки між мовою і культурою є загально визначеними, але те, як саме моделі комунікативної поведінки співвідносяться з системою культури, становить великий інтерес як для загальної теорії комунікації, так і для опису й аналізу комунікації в межах окремої мовної спільноти [15, с. 245].

Комунікація є досить широким поняттям і її можна визначити як процес вербальної і невербальної взаємодії людей; це спілкування в різноманітних ситуаціях, з різними учасниками, в різних соціальних статусах, формах, видах, моделях, із різноманітних приводів і на різні теми [2, с. 18].

Англіїці дуже переживають за свій соціальний статус, і тому відносини статусної нерівності, постійного відчуття свого місця на соціальних сходах отримують варіативне і детальне вираження в англійській лінгвокультурі, у т. ч. і в гумористичному освітленні. Як відзначає В.І. Карасік, «англійці як нація виробили в собі ідеал сильного характеру – це загартована, вольова, часто войовнича людина з дуже гострим почуттям власної гідності і небажанням пускати інших у свою особисту сферу» [3, с. 95].

Постановка завдання. Мета статті – проаналізувати семантичні та прагматичні особливості міжособистісної взаємодії представників англomовної лінгвокультури, основаної на систематизації чинників, що зумовлюють національноспецифічний стиль спілкування.

Виклад основного матеріалу. Норми поведінки відображаються в правилах етикету, що зводяться до системи негативних і позитивних стратегій ввічливості. Негативна ввічливість полягає в тому, що свобода партнера ні в чому не повинна бути обмежена, позитивна ввічливість є виразом єдності і солідарності з партнером. Прийнято вважати, що англomовне спілкування значною мірою ґрунтується на стратегії негативної ввічливості [7, с. 119; 9, с. 223].

Для англійського спілкування характерні такі національні особливості, як низький рівень гучності; небагатослівність; достатній рівень самоконтролю; емоційна стриманість; високий рівень побутової ввічливості та дотримання етикету; важлива роль письмового спілкування [8, с. 98].

Англomовний етикет вимагає вживання загальних вокативів у певних офіційних ситуаціях із вказівкою на посаду людини без вживання прізвища: Mr. President, Mr. Secretary, Mr. Speaker. Список таких посад обмежений і розповсюджується тільки щодо соціально-престижних позицій [14, с. 138].

Етикет складається з формально зумовлених моделей поведінки. Порушення формули свідчить або про свідому зміну статусних відносин, або про належність того, хто говорить, до іншої культурної спільноти людей. Так, вживання імені в офіційній формулі (замість Mister Smithson – Mister Charles Smithson, або навіть Mister Charles) характерний для недостатньо освіченої частини

населення. Яскравим прикладом цього є звернення до Чарльза Смітсона його прислуги Сема – героїв роману Джона Фаулза: *I know a shop as I'd like, Mr. Charles... It ain't I'm not very appy with you, Mr. Charles. On'y a shop's what I halways fancied* [13, с. 287]; *I've been thinkin' of goin' into business, Mr. Charles. When you're settled, that is, Mr. Charles. I 'ope you know I should never leave you in the hower of need* [13, с.290]; *Mr. Charles, sir, I wish I 'adn't spoke. I 'ad no idea* [13, с. 291]; *Oh Mr. Charles – you knows I knows 'ow to keep a secret* [13, с. 292].

Порушення етикетної формули може свідчити не тільки про культурно-соціальні, але і про культурно-територіальні відмінності, властиві різним варіантам англійської мови. Для ілюстрації цього твердження скористаємося таким прикладом із роману Джона Фаулза. Один американець, будучи в гостях у свого знайомого, який недавно одружився з англійкою, звернув увагу на невелику картину, що висіла на стіні; між гостем і господинею відбувся діалог: *Who is the artist? The painter is not too well known. He's a modern London painter. I was wondering if someone in the family was an artist* [13, с.156].

Річ у тому, що питання типу *Who is the artist? (Who's the cook?, Who's the gardener?)* є етикетним американським компліментом. Зазвичай такі питання ставить гість господареві під час огляду будинку або саду, а господар відповідає: *It's just a hobby; I'm just a fan*, тобто непрямом приймає виражений комплімент, скромно занижуючи свою оцінку. Гість же, відповідно до формули компліменту, додає: *But it's really very good* [13, с. 157]. У цьому прикладі англійка, незнайома з етикетною формулою, інтерпретує її тільки як питання про прізвище художника. Формульні моделі поведінки характерні і для невербальних способів спілкування. Так, потиск руки в англомовному суспільстві є етикетним знаком спілкування на соціальній офіційній дистанції.

Національноспецифічні норми поведінки, відображені в етикеті, виявляються і в значеннях слів. Звернемося до даних англійських словників.

Слово *conspicuous* – «видимий, помітний, такий, що впадає в очі» часто використовується в правилах поведінки, наприклад: *not to be conspicuous, don't wear conspicuous clothes* [10, с. 90]. Словникові визначення цього слова – *noticeable; attracting attention; easily seen; attracting special attention, as by outstanding qualities, eccentricities, etc.* – не розкривають повною мірою його негативну конотацію, проте ця конотація виводиться з синонімічного тлумачення: «It is... used to describe

what strikes the eye or the mind, often unpleasantly, through its singularity (wear conspicuous clothes; made himself conspicuous by his affectations; conspicuous taste)» [10, с. 92].

Таким чином, на підставі конотативного значення слова *conspicuous*, що часто вживається в правилах поведінки, можна охарактеризувати носія мови як людину, яка прагне не привертати до себе увагу кричущим одягом, гучною розмовою, незвичними манерами та ін. Підтвердженням цього служить таке формулювання вимог до поведінки в суспільних місцях: «*Clothes must be... inconspicuous, colors of low intensity, smells non-existent... sounds should be quiet, words should lack affect*» [9, с. 92].

Основними стратегіями, до яких звертаються британці, є стратегії маневрування і натяку. Вони відображають характерні риси англомовної комунікації, можливості вербального маневрування й ухилення від прямолінійності висловів. Найяскравіше вони виявляються в ситуаціях, що припускають вираження особистого ставлення та наміру, і дозволяють регулювати відповідальність за силу мовної дії і достовірність вислову. Кожна з комунікативних стратегій володіє характерним лінгвістичним наповненням і відображає специфіку соціокультурного підходу до спілкування.

Проілюструємо можливості реалізації стратегії маневрування на таких прикладах із творів Джона Фаулза: *Would you read one to me one day?* [11, с. 184] – (request formula); *Could you find Maggie and ask her to come out?* [11, с. 114] – (request formula); *Would you keep with me this evening?* [11, с. 210] – (invitation); *Might it be alright to talk to her this way?* [13, с. 372] – (opinion); *You wouldn't go to Mrs. Tranter by any chance?* [13, с. 340] – (inquiry); *Suppose we might place a charitable construction upon your conduct* [11, с. 160] – (offer / suggestion); *You could reconsider his suggestion* [11, с. 342] – (criticism / advice); *You could have told me. You could have stopped me at the very beginning* [12, с. 102] – (criticism / advice); *I'd think I might well join you* [13, с. 212] – (opinion / offer); *I'd have thought he wished to keep the matter from Mrs. Tranter* [13, с. 251] – (opinion); *I would rather you were angry than <...> he was going to say a cold fish, but he came and put his arm round Charles's shoulder* [13, с. 187] – (opinion / criticism); *I'd like that to be my wedding gift to Ernestina and yourself – and the expenses of doing the place up properly, of course* [13, с. 187] – (desire / suggestion).

Дієслова умовного способу незамінні для різного роду розпитувань і наведення довідок, оскільки можуть додавати запитанням тактовне

ненав'язливе звучання, роблячи їх менш визначеними. Наприклад: *You wouldn't go to Mrs. Tranter by any chance? I've left my watch somewhere there. – Where exactly could you leave it?* [13, с. 340], пор.: *Are you going to Mrs. Tranter by any chance? I've left my watch somewhere there. – Where exactly did you leave it?*

Використання модальних модифікаторів умовного способу – поєднань із дієсловами говоріння / мислення (типу *say, agree, call, think*) і дієсловами надання переваги (типу *like / prefer*) – також складає основу деяких загальноприйнятих формул, наприклад, пропозиції, запрошення, (по) бажання: *Would you like me to sit on your knees, sir?* [13, с. 123]; *Would you like to try it now?* [12, с. 101]; *Would you like to come to bed?* [12, с. 174]; *I'd prefer you to be up to no good in London, which is more used to up-to-no-gooders* [13, с. 294]; *I'd like to take some photographs* [12, с. 105]; *I'd think we might spend a night here* [13, с. 197]; *I'd say this is not the best way to treat her* [13, с. 265].

Використовуючи такі дієслівні конструкції (*I'd like to... / I'd say... / I'd think*) співрозмовник може надати відтінку ввічливості намірам і думкам, пропозиціям і проханням, які він хоче виразити, оскільки ненав'язлива форма надає слухачеві можливість вибору, ставлячи під сумнів його бажання зробити запроповану дію [1, с. 265; 6, с. 105].

Наступний блок прикладів ілюструє можливості використання конструкцій умовного способу в аналогічних стратегічних цілях: *I wonder if you might have wished to prolong an opportunity to hold my arm without impropriety* [13, с. 186] – (enquiry / offer); *If I were you, I'd better leave* [13, с. 342] – (advice formula); *It would be better if you got it over man to man* [13, с. 374] – (suggestion / advice); *I'd rather you didn't lay the whole matter before Miss Freeman* – [13, с. 217] (order / refusing); *I wonder if you would like to spend this time with me?* [11, с. 407] – (polite enquiry).

Як ілюструють вище наведені приклади, модальні дієслова в конструкціях з *if* також використовуються як формули ввічливого питання, пропозиції, поради, наказу.

Дієслова *could* і *might* (ввічливіші, ніж *can* і *may*) часто вживаються тоді, коли необхідно запитати дозволу або висловити пропозицію; найтактовніше такі питання звучать у конструкціях із *if*, тому що наперед припускають – хоч і чисто формально – потенційну можливість вибору – погодитися або відхилити запропоноване. Наприклад: *Could we discuss our present circumstances if you're not too busy?* [13, с. 368]; *I wonder if I might have some soup and tea for breakfast?* [12, с. 237].

Умовні речення такого роду можуть бути дуже зручні для того, хто просить або пропонує, оскільки дозволяють сформулювати питання достатньо уникливо, щоб можлива відмова не прозвучала грубо, а запропонована допомога або послуга не були нав'язливі: *It would be really nice if you could stay down here with me and let the door be open for air* [12, с. 276]; *I could send to ask if your visit were not better put off till she is recovered?* [13, с. 375].

Рекомендації і побажання, питання особистого характеру і відмови в проханнях також звучать тактовніше в умовному способі: *I'd rather you didn't put on that ghastly smile* [12, с. 388]; *I wish you would put the business in his hands* [13, с. 416]; *I'd rather not answer that if you don't mind* [11, с. 407]; *I'd really like to say yes, but you know it's impossible* [12, с. 364].

Варто зазначити, що конструкції з *could* і *would* нерідко перекладаються українською мовою дослівно за допомогою зворотів із *би* чи *б* (*не могли б ви..., чи не міг би ти...*). Виникаючий ефект підвищеної формальності справляє дещо дивне враження. Наприклад, у разі перекладу типових для англійців формул спонуки, таких як *Would you like to read it?*, коректнішим є підбір сучасних мовних формул, що передають прагматичне значення вислову залежно від контексту: *Прочитай(ме) це, будь-ласка!*, тоді як переклад *Чи не прочитали б ви це?* не передає прагматичного значення вислову. Ввічливе прохання в подібних випадках цілком адекватно передається наказовим способом, пом'якшеним модифікатором *будь-ласка*, роль якого можна трактувати за аналогією з *could* і *would*, що ще раз свідчить про відмінність способів вираження спонуки в українській і англійській мовах.

Такого роду висловлювання незамінні у вираженні негативного ставлення, скарг, пояснень, вибачень та ін., наприклад, щоб під час важливої зустрічі не втрачати обличчя, просто кажучи: *I don't understand*, можна з успіхом скористатися understatement: *Sorry, but I'm not quite clear on...*, або ж виразити свою незгоду за допомогою формул типу *I'm not sure / I quite agree / I don't quite see it the same way / I don't think it's quite that simple*.

Наступний блок прикладів ілюструє застосування техніки прихованого і подвійного заперечення: *She's got little idea how to escape* [12, с. 198] – (statement); *I hardly ever lose my sense of proportion* [12, с. 279] – (statement); *You lack principles to be individual* [11, с. 327] – (criticising); *Charles, you are not devoid of human weaknesses* [11, с. 311] – (criticising); *But it is not impossible*

[13, с. 231] – (statement); *This girl is **not without** privileges here* [11, с. 197] – (opinion).

Приховане заперечення може виражатися неявно в стверджувальних реченнях шляхом заміни прямого заперечення, наприклад, прислівниками негативного значення *hardly, barely, scarcely*, прислівниками мінімізуючого значення *few, little* або відповідними дієсловами і дієприкметниками типу *fail, lack* та ін. Наприклад: *I cooked the lunch in the outer cellar and took it in, but **hardly** any of it was eaten* [12, с. 35]; *He **hardly** ever forgets to bring anything I might want* [12, с. 138]; *She **hardly** ate anything* [12, с. 108]; *She **barely** touched her drink* [12, с. 214]; *Terpsichore, I suspect, would **scarcely** have bestowed her patronage* [13, с. 371]; *You **lack** principles to be individual* [11, с. 411], пор.: *I cooked the lunch in the outer cellar and took it in, but **nothing** of it was eaten; He **never** forgets to bring anything I might want; She ate **nothing**; She **didn't** touch her drink. She drank **nothing**; Terpsichore, I suspect, would **not** have bestowed her patronage; You **don't** have principles to be individual.*

Коли слова негативного значення, наприклад, із негативними префіксами або прийменниками, вживаються в заперечному реченні, виникає ніби подвійне заперечення: *Mrs. Poulteney **doesn't** look **un-well**, she is **not likely** to be **devoid** of care* [13, с. 277], пор.: *She looks healthy and well cared for.*

В американській комунікативній культурі стратегія натяку користується порівняно невисокою популярністю; також спостерігається велика імпульсивність та емоційність як один із проявів прагнення до відкритого і вільного самовираження особистості.

Висновки. Стратегії маневрування й натяку припускають використання цілого ряду лексико-граматичних засобів, пов'язаних із категорією модальності. До них належать: зсув часового плану, умовний спосіб, питальні конструкції, модальні дієслова, модальні модифікатори – лексико-синтаксичні одиниці, орієнтовані на того, хто говорить або слухає. З їх допомогою можна додати висловам певну, як здається, віддаленість від

реальності (роблячи їх тим самим ввічливішими). Вони також допомагають забезпечити зручну для співрозмовників абстрактну відстань, що дозволяє відчувати комфортність у спілкуванні. Зсув часового плану можна використовувати як граматичний засіб зниження категоричності вислову для того, щоб додати інструкціям, розпорядженням або наказам вид ввічливого прохання і надати тактовної форми питанням особистого характеру, вираженню намірів, різного роду пропозиціям та ін. Для формул ввічливого прохання і запитання характерне вживання простого минулого часу, що також встановлює певну дистанцію між моментом мовлення і самим предметом прохання / запитання. Тривалий час також часто використовується в тих же питаннях і проханнях, надаючи їм відтінок ніби побіжно кинутого зауваження, а виражені в такій формі наміри або пропозиції звучать менш нав'язливо. Англійські модальні дієслова, що передають завдяки специфіці своєї семантики цілий спектр різноманітних відтінків модальності, є незамінними «регуляторами ввічливості». Вони дозволяють варіювати ступінь обов'язковості дотримання поради, бажаності виконати прохання, зробити дію тощо. Звернення до умовного способу надає висловам деяку гіпотетичність, збільшуючи дистанцію між змістом і прагматичним значенням. Прагнення дотримуватися суспільно визнаних тимчасових рамок і чітке розмежування їх тривалості відображають властиве британцям сприйняття часу і простору як своєрідної власності.

Таким чином, домінуючі риси національного характеру складаються в представників інших культур у певний стереотип. Людина є носієм певних стереотипів, вони є частиною її і тому не усвідомлюються нею. Ми бачимо представників іншої культури своїми очима, виходячи зі своїх упереджень, зі свого суб'єктивного світобачення.

Ця сфера дослідження має підстави для подальшого лінгвістичного аналізу, розширюючи число стратегій і тактик національної комунікативної поведінки співрозмовників.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Арутюнова Н.Д. Язык и мир человека: монография. Москва: Языки русской культуры, 1998. 896 с.
2. Вежбицкая А. Язык. Культура. Познание: монография. Москва: Русские словари, 1996. 416 с.
3. Карасик В.И. Языковой круг: личность, концепты, дискурс. Волгоград: Перемена, 2002. 447 с.
4. Караулов Ю.Н. Русский язык и языковая личность. Москва: ЛКИ, 2010. 264 с.
5. Конечкая В.П. Социология коммуникации. Москва: МУБУ, 1997. 304 с.
6. Красных В.В. «Свой» среди «чужих»: миф или реальность?: монография. Москва: ИТДГК «Гнозис», 2003. 375 с.
7. Ларина Т.В. Категория вежливости в английской и русской коммуникативных культурах. М.: РУДН, 2004. 345 с.

8. Сахно С.Л. «Свое – Чужое» в концептуальных структурах *Логический анализ языка. Культурные концепты*. Москва: Наука, 1991. С. 95–101.
9. Brown P., Levinson S. *Politeness: Some Universals in Language Usage*. Cambridge: Cambridge University Press, 1987. 345 p.
10. Cambridge International Dictionary of English. Cambridge: Cambridge University Press, 1995. 1774 p.
11. Fowles J. A Maggot. London: Random House, 1996. 464 p.
12. Fowles J. *The Collector*. London: Pan Books Ltd, Cavaye Place, 1986. 383 p.
13. Fowles J. *The French Lieutenant's Woman*. London: Random House, 2004. 470 p.
14. Wierzbicka A. *Understanding cultures through their key words: English, Russian, Polish, German, and Japanese*. New York, Oxford: Oxford University Press, 1997. 328 p.
15. Wierzbicka A. *Cross-cultural Pragmatics: The Semantics of Human interaction*. Berlin / NY: Walter de Gruyter, 2003. 502 p.

UDC 811.111

SEMANTICS OF SOME SLANGS USED IN EVERYDAY SPEECH IN ENGLISH WITH COGNITION

ПРО ПІЗНАВАЛЬНІ ЗВ'ЯЗКИ СЕМАНТИКИ ДЕЯКИХ СЛЕНГІВ, ЩО ВЖИВАЮТЬСЯ В ЩОДЕННОМУ МОВЛЕННІ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

Seyidzadeh Leyla Eldar,
Senior Teacher,
Azerbaijan University of Languages

This article is devoted to the connection of the semantics of some slang used in everyday speech in English with knowledge. As we know, modern English is a complex language, in which there is a number of slang used in everyday speech. The author, first of all, gives information about slangs, then in context explains the meaning of slangs, their functions in a situation and indicates the ways of forming slangs that are used by various social groups. The article then covers everyday slang, often used in the British dialect of English. The presented examples affect both well-established expressions and re-used in the language. All examples are considered with the cognitive connections of semantics used every day.

Key words: slangs, meaning, cognition, metaphoric expression, semantics.

Представлена стаття присвячена зв'язку семантики деяких сленгів, що використовуються в повсякденному мовленні англійською мовою з пізнанням. Як ми знаємо, сучасна англійська мова – це складна мова, у якій є низка сленгів, що використовуються в повсякденному мовленні. Автор насамперед дає інформацію про сленг, потім у контексті пояснює значення сленгів, їх функції в ситуації та наводить шляхи утворення сленгів, які вживаються різними соціальними групами. Також у статті розглядаються повсякденні сленги, які часто використовуються в британській говірці англійської мови. Представлені приклади зачіпають як усталені вирази, так і такі, що знову вживаються в мові. Усі приклади розглядаються з пізнавальними зв'язками семантики, які використовуються кожного дня.

Ключові слова: сленг, значення, пізнання, метафоричне вираження, семантика.

Представленная статья посвящена связи семантики некоторых сленгов, используемых в повседневной речи на английском языке с познанием. Как мы знаем, современный английский – это сложный язык, в котором существует ряд сленгов, используемых в повседневной речи. Автор в первую очередь даёт информацию о сленгах, затем в контексте объясняет значение сленгов, их функции в ситуации и указывает пути образования сленгов, которые употребляются разными социальными группами. Также в статье рассматриваются повседневные сленги, часто используемые в британском наречии английского языка. Представленные примеры затрагивают как устоявшиеся выражения, так и вновь употребляемые в языке. Все примеры рассматриваются с познавательными связями семантики, используемыми каждый день.

Ключевые слова: сленг, значение, познание, метафорическое выражение, семантика.

Introduction. It is known that language is a social phenomenon for its nature and cannot be manifested in all its spheres, it does not function, and it is inevitable that language develops in a way that is relevant to life. The first function of language is to communi-

cate with people, which shows its social feature, and the social function of language cannot effectively influence its structure.

It is not necessary to investigate the relationship between language and society thoroughly, to have a